

DECYZJA KOMISJI (UE) 2026/1435

z dnia 26 czerwca 2026 r.

dotycząca przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Francuską w sprawie niszczenia niesprzedanych produktów

(notyfikowana jako dokument nr C(2026) 4364)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY I PROCEDURA

- (1) Pismami z dnia 28 listopada i 26 grudnia 2025 r. Francja powiadomiła Komisję, zgodnie z art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), o zamiarze utrzymania we francuskim kodeksie ochrony środowiska przepisów dotyczących niszczenia niesprzedanych produktów. Te przepisy krajowe różnią się od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 ⁽¹⁾.

1. PRAWODAWSTWO UNIJNE

1.1. Art. 114 ust. 4 i art. 114 ust. 6 TFUE

- (2) Art. 114 ust. 4 TFUE stanowi, że „[j]eśli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w art. 36 lub dotyczącymi ochrony środowiska, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania”.
- (3) Zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE w terminie sześciu miesięcy od notyfikacji Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

1.2. Rozporządzenie (UE) 2024/1781

- (4) W rozporządzeniu (UE) 2024/1781 ustanowiono między innymi przepisy dotyczące niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych. „Zniszczenie” definiuje się w nim jako celowe uszkodzenie lub pozbycie się produktu jako odpadu, z wyjątkiem pozbycia się wyłącznie w celu przekazania takiego produktu do przygotowania go do ponownego użycia, w tym operacji odnowienia lub regeneracji. Zgodnie z tym rozporządzeniem recykling uznaje się za zniszczenie.
- (5) Art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1781 stanowi, że niszczenie niesprzedanych produktów konsumpcyjnych wymienionych w załączniku VII jest zakazane w przypadku dużych przedsiębiorstw od dnia 19 lipca 2026 r., a w przypadku średnich przedsiębiorstw od dnia 19 lipca 2030 r. Zakaz ten nie ma zastosowania do mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw. Załącznik VII zawiera wykaz odzieży, dodatków odzieżowych i obuwia. Komisja może przyjmować akty delegowane dodające nowe kategorie produktów do wykazu w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781.
- (6) Motyw 59 rozporządzenia (UE) 2024/1781 stanowi, że nie należy uniemożliwiać państwom członkowskim wprowadzania lub utrzymywania środków krajowych w odniesieniu do niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych w przypadku produktów, które nie podlegają zakazowi na mocy tego rozporządzenia, pod warunkiem że takie środki są zgodne z prawem Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

2. NOTYFIKOWANE PRZEPISY KRAJOWE

- (7) Przepisy krajowe notyfikowane przez Francję zawarte są w art. L.541-15-8 francuskiego kodeksu ochrony środowiska. Przepisy te przewidują, że „[p]roducenti, importerzy lub dystrybutorzy produktów nieżywnościowych przeznaczonych do sprzedaży są zobowiązani do ponownego użycia, w szczególności poprzez przekazanie podstawowych artykułów stowarzyszeniom zwalczającym niepewność zatrudnienia oraz strukturom gospodarki społecznej i solidarnej korzystającym ze statusu »przedsiębiorstwa użyteczności społecznej o charakterze społecznym« w rozumieniu art. L. 3332-17-1 kodeksu pracy, w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu niesprzedanych produktów, zgodnie z hierarchią metod przetwarzania, o której mowa w art. L. 541-1 [tego] kodeksu”.
- (8) Francja zamierza nadal stosować przepisy krajowe do wszystkich przedsiębiorstw w odniesieniu do grup produktów niewymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781, a zatem nieobjętych zakazem niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych.
- (9) Ponadto w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku VII do rozporządzenia 2024/1781 Francja zamierza nadal stosować swoje przepisy krajowe do średnich przedsiębiorstw do dnia 19 lipca 2030 r., tak aby obecne obowiązki we Francji miały zastosowanie do tego rodzaju podmiotów gospodarczych w sposób nieprzerwany do czasu, gdy zaczną mieć do nich zastosowanie obowiązki wynikające z rozporządzenia (UE) 2024/1781.
- (10) W tym kontekście Francja poinformowała również Komisję o zamiarze zmiany kodeksu ochrony środowiska w celu dostosowania przepisów krajowych mających zastosowanie do niesprzedanych produktów konsumpcyjnych objętych załącznikiem VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781 do wymogów tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do tego, co należy uznać za „zniszczenie” na podstawie tego rozporządzenia, oraz wyłączenia dla mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw. Zdaniem Francji w dniu 10 listopada 2025 r. Radzie Ministrów przedstawiono projekt ustawy w tym zakresie (ustanawiającej różne przepisy dostosowujące do prawa Unii – DDADUE). Komisja zauważa, że do tej pory zmiana ta nie została przyjęta. Zgodnie z aktualizacją przedstawioną przez Francję 8 czerwca 2026 r. w lutym 2026 r. Senat przyjął zmiany i przekazał tekst Parlamentowi, które rozpatrzy je w nadchodzących miesiącach.
- (11) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek oceny, jaką Komisja może przeprowadzić w odniesieniu do wypełniania przez Francję wynikających z Traktatów obowiązków związanych ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2024/1781.

3. PROCEDURA

- (12) Po otrzymaniu od Francji notyfikacji Komisja, pismem z dnia 4 lutego 2026 r., poinformowała pozostałe państwa członkowskie o nim i umożliwiła im przedstawienie uwag w terminie 30 dni. Litwa przedstawiła swoje uwagi w dniu 4 marca 2026 r. Zdaniem Litwy utrzymanie bardziej rygorystycznych środków krajowych w tej dziedzinie budzi obawy co do zgodności z zasadami proporcjonalności i konieczności i może mieć wpływ na integralność rynku wewnętrznego. Wynika to z faktu, że te środki mogą powodować dodatkowe obciążenia administracyjne i finansowe dla przedsiębiorstw, powodować niepewność prawa w odniesieniu do mechanizmów odpowiedzialności i egzekwowania oraz zakłócać warunki konkurencji między państwami członkowskimi. W związku z tym Litwa nie poparła wniosku Francji.
- (13) Komisja również opublikowała powiadomienie dotyczące notyfikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾, aby poinformować zainteresowane strony o przepisach krajowych Francji oraz o uzasadnieniu podanym we wniosku. Nie otrzymano żadnych uwag w sprawie notyfikacji.

II. OCENA

1. DOPUSZCZALNOŚĆ

- (14) Na podstawie art. 114 ust. 4 i 6 TFUE, po przyjęciu środka harmonizującego, państwo członkowskie może utrzymać bardziej restrykcyjne przepisy krajowe uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub dotyczącymi ochrony środowiska, lub środowiska pracy, pod warunkiem że notyfikuje je Komisji, a Komisja te środki zatwierdzi.

⁽²⁾ Notyfikacja na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – wniosek o upoważnienie do utrzymania w mocy środków krajowych bardziej rygorystycznych niż przepisy przewidziane przez środek harmonizujący UE (Dz.U. C, C/2026/1806, 17.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1806/oj>).

- (15) Francuska notyfikacja dotyczy przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od rozporządzenia (UE) 2024/1781 w odniesieniu do niszczenia niesprzedanych produktów.
- (16) Te przepisy krajowe są bardziej rygorystyczne niż rozporządzenie (UE) 2024/1781 w zakresie, w jakim miałyby zastosowanie do średnich przedsiębiorstw w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku VII do tego rozporządzenia przed dniem 19 lipca 2030 r., oraz w zakresie, w jakim mają zastosowanie do grup produktów konsumpcyjnych niewymienionych w załączniku VII do tego rozporządzenia.
- (17) W zakresie, w jakim przepisy krajowe notyfikowane przez Francję mają zastosowanie do produktów innych niż produkty konsumpcyjne, Komisja uważa, że rozporządzenie (UE) 2024/1781 nie harmonizuje przepisów regulujących niszczenie takich niesprzedanych produktów. Przepisy określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1781 w odniesieniu do niszczenia niesprzedanych produktów dotyczą „produktów konsumpcyjnych” zdefiniowanych w art. 2 pkt 36 tego rozporządzenia i są przewidziane w jego rozdziale VI. Notyfikacja Francji w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych dotyczących niszczenia niesprzedanych produktów innych niż produkty konsumpcyjne nie jest zatem dopuszczalna na mocy art. 114 ust. 4 TFUE. W związku z tym środki te nie są przedmiotem niniejszej decyzji.
- (18) Zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE notyfikację uzupełniono o opis powodów związanych z ochroną środowiska. Francja powołuje się na sprawozdanie zawierające dane na temat niesprzedanych produktów we Francji i korzyści dla środowiska wynikających z przekierowania ich do ponownego użycia lub recyklingu. Zdaniem Francji utrzymanie przepisów krajowych pomoże ograniczyć ilość odpadów oraz chronić zasoby naturalne, różnorodność biologiczną i klimat.
- (19) W świetle powyższego Komisja uznaje, że wniosek przedłożony przez Francję w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych jest dopuszczalny na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE w zakresie, w jakim dotyczy produktów konsumpcyjnych.

2. OCENA RZECZOWA

- (20) Zgodnie z art. 114 ust. 4 i art. 114 ust. 6 akapit pierwszy TFUE Komisja ma ustalić, czy wszystkie wymienione w tym artykule warunki umożliwiające państwu członkowskiemu utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od unijnego środka harmonizującego zostały spełnione.
- (21) W szczególności Komisja ma ocenić, czy przepisy krajowe są uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub są związane z ochroną środowiska, lub środowiska pracy i nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zasadnego zamierzonego celu. Ponadto jeśli Komisja uzna, że przepisy krajowe spełniają powyższe warunki, ma sprawdzić, zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE, czy przepisy krajowe stanowią środek arbitralnej dyskryminacji lub ukryte ograniczenie w handlu między państwami członkowskimi i czy nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

2.1. Stanowisko Francji

- (22) Francja twierdzi, że jej przepisy krajowe zapewniają wyższy poziom ochrony środowiska niż rozporządzenie (UE) 2024/1781.
- (23) Według Francji co roku niszczonych jest prawie 10 000 t niesprzedanych produktów niespożywczych. Francja wskazuje również, że dla wszystkich sektorów łącznie niesprzedane produkty stanowiły średnio 3 % obrotów zainteresowanych przedsiębiorstw. W tym kontekście Francja zauważa, że przekierowanie 1 kg tekstyliów i bielizny pościelowej z odpadów z gospodarstw domowych do ponownego użycia lub recyklingu pozwala zaoszczędzić 14 kg ekwiwalentu dwutlenku węgla.
- (24) W odniesieniu do grup produktów niewymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781 Francja powołuje się na motyw 59 tego rozporządzenia, zgodnie z którym nie należy uniemożliwiać państwom członkowskim wprowadzania lub utrzymywania środków krajowych w odniesieniu do niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych w przypadku produktów, które nie podlegają zakazowi na mocy tego rozporządzenia, pod warunkiem że takie środki są zgodne z prawem Unii.
- (25) Francja stwierdza ponadto, że podmioty gospodarcze zaczęły organizować się i dostosowywać swoje praktyki do wymogów określonych we francuskim prawie krajowym oraz że ważne jest, aby wymogi te obejmowały wszystkie przedsiębiorstwa, niezależnie od ich wielkości, zwłaszcza że większość podmiotów niektórych sektorów, np. sektora meblarskiego, stanowią małe i średnie przedsiębiorstwa.

- (26) Jeżeli chodzi o produkty wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781, Francja zauważa, że chociaż w przypadku dużych przedsiębiorstw przepisy określone w tym rozporządzeniu zaczęły obowiązywać od dnia 19 lipca 2026 r. bez przerwy, nie będzie to miało miejsca w przypadku średnich przedsiębiorstw. Francja twierdzi, że bez utrzymania przepisów krajowych byłaby zobowiązana do zawieszenia wszystkich obowiązków mających zastosowanie do średnich przedsiębiorstw w okresie od dnia 19 lipca 2026 r. do dnia 19 lipca 2030 r. Zdaniem Francji taka przerwa doprowadziłaby do ponownego niszczenia niesprzedanych produktów w odnośnych sektorach, co zaprzepaściłoby już osiągnięte korzyści w zakresie ochrony środowiska.
- (27) Francja twierdzi również, że jej przepisy krajowe mają zastosowanie w sposób niedyskryminacyjny do wszystkich przedsiębiorstw działających na jej terytorium, zarówno francuskich, jak i zagranicznych, i dotyczą zarówno produktów krajowych, jak i produktów wytwarzanych w innych państwach członkowskich i przywożonych do Francji.

2.2. Ocena stanowiska Francji

2.2.1. Uzasadnienie względami związanymi z ochroną środowiska

- (28) Francuskie przepisy krajowe mają na celu osiągnięcie wyższego poziomu ochrony środowiska poprzez zapobieganie powstawaniu odpadów i promowanie ponownego użycia, a gdy jest to niemożliwe – recyklingu niesprzedanych produktów.
- (29) Utrzymanie produktów i materiałów w użyciu tak długo, jak to możliwe, jest podstawową zasadą gospodarki o obiegu zamkniętym. Ponowne użycie, darowizna, odnowienie lub regeneracja produktów zamiast ich unieszkodliwienia zmniejsza wytwarzanie odpadów, ogranicza wydobycie zasobów i ogranicza emisje gazów cieplarnianych. Recykling niesprzedanych produktów konsumpcyjnych jako drugi wariant, chociaż uznaje się go za „zniszczenie” zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1781, jest nadal zgodny z hierarchią postępowania z odpadami. Recykling umożliwia odzyskiwanie niektórych materiałów i pomaga zmniejszyć zapotrzebowanie na surowce, a zatem nadal jest lepszym rozwiązaniem niż inne metody odzysku lub unieszkodliwiania. Zgłoszone przepisy krajowe wydają się zatem odpowiednie, aby przyczynić się do ograniczenia ilości odpadów oraz do ochrony zasobów naturalnych, różnorodności biologicznej i klimatu.
- (30) Francuskie środki mają zastosowanie do produktów konsumpcyjnych niewymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781, w odniesieniu do których nie ustanowiono przepisów dotyczących niszczenia na poziomie Unii, a zatem są one bardziej rygorystyczne niż przepisy ustanowione na poziomie Unii. Podobnie w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781, a mianowicie odzieży, dodatków odzieżowych i obuwia, prawodawca Unii ustalił, że zakaz ma mieć zastosowanie do średnich przedsiębiorstw od dnia 19 lipca 2030 r. W odniesieniu do tych przedsiębiorstw Francja dąży do utrzymania już obowiązujących zobowiązań krajowych, aby uniknąć tymczasowego obniżenia obecnego poziomu ochrony środowiska. Te przepisy krajowe są zatem również bardziej rygorystyczne niż przepisy ustanowione na poziomie Unii. Co jednak ważne, powinien to być jedynie środek przejściowy.
- (31) Ponadto w motywie 59 rozporządzenia (UE) 2024/1781 wyraźnie stwierdzono, że nie należy uniemożliwiać państwom członkowskim wprowadzania lub utrzymywania środków krajowych w odniesieniu do niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych w przypadku produktów, które nie podlegają zakazowi na mocy tego rozporządzenia, pod warunkiem że takie środki są zgodne z prawem Unii.
- (32) Na podstawie dostępnych informacji zgłoszone przepisy krajowe mogą zostać przyjęte ze względów związanych z ochroną środowiska.

2.2.2. *Brak arbitralnej dyskryminacji, ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi oraz przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego*

2.2.2.1. Brak arbitralnej dyskryminacji

- (33) W art. 114 ust. 6 TFUE zobowiązuje się Komisję do sprawdzenia, czy planowane środki nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału Sprawiedliwości, aby nie zachodził przypadek dyskryminacji, podobne okoliczności nie mogą być różnie traktowane, a okoliczności odmienne nie mogą być traktowane tak samo.
- (34) Francuskie przepisy krajowe mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność na terytorium Francji, niezależnie od ich przynależności państwowej, i dotyczą zarówno produktów krajowych, jak i produktów pochodzących z innych państw członkowskich. Wobec braku dowodów przeciwnych, stwierdza się, że przepisy krajowe nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji.

2.2.2.2. Brak ukrytych ograniczeń w handlu

- (35) Środki krajowe, które nakładają bardziej rygorystyczne normy niż unijny środek harmonizujący, mogą stanowić barierę w handlu. Celem warunków wstępnych określonych w art. 114 ust. 6 TFUE jest zapobieżenie nieuzasadnionemu stosowaniu ograniczeń opartych na kryteriach wyszczególnionych w ust. 4 i 5 tego artykułu, co stanowiłoby przypadek wykorzystywania środków ekonomicznych w celu ograniczenia przywozu z innych państw członkowskich, a w rezultacie – metodę pośredniej ochrony produkcji krajowej.
- (36) Francuskie środki krajowe wprowadzają bardziej rygorystyczne normy środowiskowe dla podmiotów gospodarczych działających na terytorium Francji, a środki te mają zastosowanie bez dyskryminacji do wszystkich podmiotów gospodarczych. Wskazuje to, że ich celem jest ochrona środowiska, a nie protekcyjizm gospodarczy.
- (37) Wobec braku dowodów wskazujących na to, że przepisy krajowe stanowią w praktyce środek nałożony w celu ochrony produkcji krajowej, należy stwierdzić, że nie stanowią one ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi.

2.2.2.3. Brak przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

- (38) Warunku tego nie można interpretować w sposób, który wykluczałby zatwierdzenie każdego środka krajowego, który mógłby wpływać na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Istotnie, każdy środek krajowy stanowiący odstępstwo od środka harmonizującego, którego celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, co do zasady może wpływać na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby utrzymać stosowalność procedury przewidzianej w art. 114 TFUE, pojęcie przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego musi być, w kontekście art. 114 ust. 6 TFUE, rozumiane jako wpływ nieproporcjonalnie duży wobec zamierzonego celu.
- (39) Celem środków krajowych zgłoszonych przez Francję jest promowanie ponownego użycia, w szczególności poprzez darowizny, a także przygotowanie do ponownego użycia i recyklingu niesprzedanych produktów, zgodnie z hierarchią wariantów gospodarowania odpadami. W celu zapewnienia proporcjonalności przepisy krajowe przewidują również odstępstwa, w szczególności w przypadku gdy unieszkodliwianie jest wymagane przez właściwy organ lub gdy ponowne użycie, przygotowanie do ponownego użycia lub recykling stwarzają ryzyko dla zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska. Ponadto produkty objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta, które zostały zaoferowane co najmniej trzem odpowiednim obdarowanym i nie znaleziono dla nich odbiorcy, mogą zostać nieodpłatnie przekazane zatwierdzonej organizacji ekologicznej, która będzie nimi zarządzać.
- (40) Biorąc pod uwagę korzyści dla środowiska, na które powołuje się Francja, oraz fakt, że środki krajowe zakazują odzysku i unieszkodliwiania, a jednocześnie dopuszczają wszystkie inne warianty gospodarowania odpadami, w tym recykling, oraz przewidują odstępstwa od tego zakazu w uzasadnionych przypadkach, Komisja uważa, że przepisy krajowe nie stanowią nieproporcjonalnej przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w rozumieniu art. 114 ust. 6 TFUE.
- (41) W świetle tej analizy Komisja uważa, że warunek związany z brakiem przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego został spełniony.

III. WNIOSEK

- (42) W świetle powyższych rozważań Komisja jest zdania, że wniosek Francji, otrzymany przez Komisję 28 listopada i 26 grudnia 2025 r., o utrzymanie przepisów krajowych we francuskim kodeksie ochrony środowiska dotyczących niszczenia niesprzedanych produktów należy zatwierdzić w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do produktów konsumpcyjnych i są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia (UE) 2024/1781.
- (43) W związku z tym francuskie przepisy krajowe dotyczące stosowania zakazu niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych wymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781 do średnich przedsiębiorstw należy zatwierdzić do dnia 19 lipca 2030 r., kiedy to zaczną obowiązywać przepisy tego rozporządzenia. Francuskie przepisy krajowe mające zastosowanie do niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych niewymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781 należy zatwierdzić do czasu rozpoczęcia stosowania zharmonizowanych przepisów na poziomie Unii dotyczących niszczenia któregokolwiek z tych produktów, o ile takie przepisy zostaną wprowadzone, i będą podobne do francuskich przepisów krajowych lub bardziej rygorystyczne.

- (44) Notyfikacja francuskich przepisów krajowych mających zastosowanie do niszczenia niesprzedanych produktów innych niż produkty konsumpcyjne nie jest dopuszczalna na mocy art. 114 ust. 4 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przepisy krajowe dotyczące stosowania do średnich przedsiębiorstw przepisów krajowych dotyczących niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych wymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781, zgłoszone przez Francję pismami z dnia 28 listopada i 26 grudnia 2025 r. na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE, zatwierdza się do dnia 19 lipca 2030 r.

Artykuł 2

Zatwierdza się przepisy krajowe dotyczące niszczenia niesprzedanych produktów konsumpcyjnych niewymienionych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2024/1781 do czasu rozpoczęcia stosowania zmienionych zharmonizowanych przepisów mających zastosowanie na poziomie Unii dotyczących niszczenia któregośkolwiek z tych produktów i ustanawiających wymogi równe wymogom określonym we francuskich przepisach krajowych lub bardziej rygorystyczne.

Artykuł 3

Notyfikacja dotycząca niesprzedanych produktów innych niż produkty konsumpcyjne zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Francji.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2026 r.

W imieniu Komisji
Jessika ROSWALL
Członek Komisji
